

Συνέντευξη με τη συγγραφέα

Ερώτηση: Το *Φλώρα και Οδυσσέας* είναι ένας συνδυασμός κλασικού εικονογραφημένου βιβλίου και κόμικς. Το γράψατε έτσι με στόχο να πειραματιστείτε πάνω σ' ένα νέο είδος;

Απάντηση: Αλίμονο, δεν μπορώ να περηφανευτώ για κάτι τέτοιο. Έγραψα το βιβλίο ως συνεχόμενο κείμενο. Αλλά τα σαΐνια οι επιμελητές και οι γραφίστες του εκδοτικού οίκου Candlewick είχαν την ιδέα να μετατρέψουμε ένα μέρος του κειμένου σε κόμικς. Η ιδέα μου φάνηκε καταπληκτική και είπα να το δοκιμάσω!

Ε: Η ιστορία του Οδυσσέα αρχίζει κυριολεκτικά και μεταφορικά μέσα από τον σωλήνα μιας ηλεκτρικής σκούπας. Τι αποτέλεσε την πηγή μιας τέτοιας έμπνευσης;

Α: Η μητέρα μου είχε μια ηλεκτρική σκούπα Electrolux, με την οποία είχε... εμμονή. Θα μπορούσα να πω ότι *την αγαπούσε*. Με έναν παράξενο τρόπο, η ηλεκτρική σκούπα 2000X μοντέλο Οδυσσέας, και όσα συμβαίνουν εξαιτίας της, είναι ένας φόρος τιμής στη μητέρα μου. Της άρεσε πολύ να γελάει.

Ε: Όταν ήσαστε παιδί, σας άρεσε να διαβάζετε κόμικς, όπως στη Φλώρα; Ποιοι ήταν οι αγαπημένοι σας σούπερ ήρωες;

Α: Αυτό που μου άρεσε να διαβάζω ως παιδί, και ζούσα κυριολεκτικά μέσα στον κόσμο που περιέγραφε, ήταν ο Σνούπι. Ο αδερφός μου κι εγώ πηγαίναμε στη βιβλιοθήκη και ψάχναμε τεύχη του περιοδικού, τα διαβάζαμε μονορούφι και μετά πάλι απ' την αρχή. Ο αγαπημένος μου σούπερ ήρωας είναι ο Τσάρλι Μπράουν.

Ε: Όταν πρωτοείδατε την εικονογράφηση του Κ. Γκ. Κάμπελ, η αντίδρασή σας ήταν έντονη; Είχε καμία σχέση με αυτό που είχατε φανταστεί όταν γράφατε το βιβλίο;

Α: Ναι, η αντίδρασή μου ήταν πολύ έντονη. Πέταξα από χαρά! Δεν είχε καμία σχέση με αυτό που είχα φανταστεί. Ήταν πολύ καλύτερο απ' ό,τι θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ.

Ε: Ένα κοινό στοιχείο σε πολλά από τα βιβλία σας είναι οι απίθανοι σούπερ ήρωες. Ο Οδυσσέας είναι ο πιο απίθανος σούπερ ήρωας που θα μπορούσε να σκεφτεί κανείς. Πώς σας ήρθε η ιδέα να χρησιμοποιήσετε έναν σκίουρο;

Α: Μια μέρα πέθανε ένας σκίουρος στα σκαλιά μπροστά στο σπίτι μου. Και σκέφτηκα: *Κι αν ο σκίουρος αυτός δεν πέθαινε; Κι αν ο σκίουρος αυτός σωζόταν;* Αυτό το θαυμαστό «κι αν», αυτή η υποθετική ερώτηση, συνεχίζει να απασχολεί τον νου μου.

Ε: Τα βιβλία σας έχουν πάντα χιούμορ, ιδίως η σειρά που απευθύνεται σε νεαρότερους αναγνώστες. Ήταν δύσκολο να κάνετε τη διήγηση αστεία, ξεκαρδιστική, σε ένα βιβλίο τέτοιας έκτασης;

Α: Εκείνο που ξέρω είναι ότι αυτό το βιβλίο με έκανε πάντα να γελάω. Ξανάγραψα πολλά κομμάτια του και κάθε φορά γελούσα. Μπορεί και να είμαι τρελή. Ή μπορεί το βιβλίο να είναι αστείο. Η απόφαση δική σας.

Ε: Πολλοί από τους χαρακτήρες στα βιβλία σας έχουν μεγάλη όρεξη, πολλές φορές μάλιστα έχουν «κόλλημα» με κάποιο φαγητό. Τι σας κάνει να γράφετε για τέτοιους χαρακτήρες;

Α: Προφανώς, όταν γράφω για χαρακτήρες που τους αρέσει το φαγητό, γράφω για το φαγητό. Πράγμα που σημαίνει ότι σκέφτομαι το φαγητό. Πράγμα που μου αρέσει πολύ να κάνω. Σχεδόν όσο και το να τρώω.

Ε: Κεντρικό θέμα στο βιβλίο είναι η σχέση της Φλώρας με τους γονείς της, η οποία στο τέλος του βιβλίου εξελίσσεται πολύ διαφορετικά. Μπορείτε να μας μιλήσετε λίγο γι' αυτό;

Α: Ερχόμαστε, λοιπόν, πάλι σ' εκείνη την υπέροχη υποθετική ερώτηση: *Κι αν τα πράγματα διορθώνονται; Κι αν υπάρχει τρόπος να πλησιάσουμε ο ένας τον άλλο; Κι αν υπάρχει τρόπος να διεκδικήσουμε αυτούς που αγαπάμε; Κι αν ήμασταν αρκετά γενναίοι ώστε να το κάνουμε αυτό; Τι θα συνέβαινε τότε;*